

Per Eloi A el dg., 09/09/2007 - 09:00

Els Pets

-

Respira

Lletra original

Asseguda al costat d'un llit estranyella es mirad'una capsa cansada de guardar fotografies les mirades d'uns nens que riuen, ben aferrats a una dona amb la fesomia que de seguir li és familiar. Cap al tard quan baix van arribant les visites ella posa la ràdio forta i fa com qui té amigues. El fill gran la trucaba, però ara ella no hi sent; la petita amb tanta canalla no té temps. Gent gran, procura no fer nosa, tirant amb poca cosa. Els reis els portaran per Nadalreuma i soledat com cada any. Amoïnada perquè no troba enlloc les sabatilles pensa que necessita més petons i menys pastilles. En veu alta recorda coses i parla amb ell que l'escolta des de la vall del riu vermell. Gent gran, procura no fer nosa, tirant amb poca cosa. Els reis els portaran per Nadalreuma i soledat com cada any.

Lletra traduïda

... amb més petons i menys pastilles!.

Ostres... i què n'hem fet de la gent gran Déu meu?, No m'esperava aquesta cançó en mig d'un disc de rock català i m'ha agafat d'infraganti. Què pensen?, què fan?, què viuen els nostres avis?. Tenim els nostres avis aparcats?, i tu: t'estimes els teus avis?, sabem donar als qui més ho necessiten? Tots esperen més petons i menys pastilles encara que els toqui "apechugar" en la soletat o fer-se els forts per tal de no donar més feina. Imagina't per un moment que tens 80 anys i que ja no t'aguantes els pets. Posa't per una vegada en la pell arrugada d'un avi: què sents?

"Feliços els pobres en l'esperit: d'ells és el Regne del Cel.Feliços els compassius: Déu se'n compadirà...Feliços els avis... **i tu, què hi dius?**"
